

РЕШЕНИЕ

№ 2570

гр. София, 14.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 25.03.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **192** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.140–178 от АПК във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на М. А. В., [ЕГН], чрез адв. Р. Д., САК със съдебен адрес [населено място], [улица] - А, офис 613 срещу заповед № 3414/02.12.2014г., издадена от С. Б., полицейски орган при СДВР. С оспорената заповед жалбоподателката е задържана за 24 часа на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР в помещение за временно задържане на 03 РУП – СДВР във връзка с проверка за извършено престъпление по чл. 354а от НК.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, немотивирана, издадена при съществено нарушение на процесуалните правила. Правят се възражения за липса на компетентност на издателя на заповедта, за противоречие с материално правната норма на чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР, която оправомощава полицейските служители да задържат лица, за които има данни, че са извършили престъпления. На задържаното лице не са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 и ал. 4 от ЗМВР и не му е осигурена адвокатска защита от момента на задържане, каквато жалбоподателката е заявила, че желае. Правят се възражения, че задържането е продължило повече от 24 часа, че в заповедта не е посочен срок и орган, пред който същата подлежи на обжалване. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от процесуалния представител на жалбоподателката. Претендират се разноски.

Ответникът, полицейски орган при СДВР, чрез упълномощения процесуален

представител отрича основателността на жалбата. Посочва, че задържането лице е привлечено като обвиняем за съучастие в престъпление по чл. 354а от НК, за което престъпление са били налице данни към момента на задържането, което е посочено в заповедта. Същата е издадена от компетентен орган, видно от представената специфична длъжностна характеристика. Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта, на задържаното лице са разяснени правата срещу подпис и то е освободено отново срещу подпис в 17 часа на 03. 12.2014г.

От фактическа страна се установява:

Със заповед за задържане на лице № 3414/02.12.2014г., издадена от С. Б., полицейски орган при СДВР в [населено място], в 17.15 часа, на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР е разпоредено задържане за срок от 24 часа на М. А. В. в помещение за временно задържане на 03 РУП– СДВР във връзка с проверка за извършено престъпление по чл. 354а от НК. Видно от заповедта, в нея е вписано, че на задържаното лице са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 и ал. 4 и чл. 74 от ЗМВР, за което М. В. се е подписала под заповедта. Същата е освободена на 03.12.2014г. в 17.00 часа, съответно преди изтичане на 24 часа от момента на задържане с издаването на процесната заповед. Извършен е личен обиск на лицето като намерените вещи впоследствие са му върнати без липси и повреди, видно от подписаната разписка за това. На 03.12.2014г. в 00.50 часа М. В. е подписала декларация, че желае да ползва адвокатска защита и иска член на семейството ѝ да бъде уведомен за задържането.

Заповедта за задържане е издадена от С. Б. на длъжност служител при СДВР. Представена е специфична длъжностна характеристика за заеманата от нея длъжност, видно от която изпълняваната дейност е в кръга на дейностите по чл. 6, ал. 1, т.1, т. 3, т. 7 и т. 8 от ЗМВР. На основание чл. 57, ал.1 от ЗМВР, служителите, които осъществяват такива дейности са полицейски органи и същите разполагат с правомощията на полицейски органи, включително и да задържат лица на основанията, посочени в чл. 72 от ЗМВР.

В писмо на началник 03 сектор ОПВОО – СДВР са дадени обяснения, че на 02.12.2014г. е проведена полицейска операция за задържане на лица – обекти на оперативни дела с цел доказване и документиране на престъпната им дейност. М. А. В. заедно със съпруга си са задържани за 24 часа на домашния им адрес в [жк], [улица], където са намерени и иззети наркотични вещества. Образувано е ДП 317/14 по описа на СДВР пр.пр. 18617/2014г. по описа на СГП. С постановление от 03.12.2014г. М. А. В. е привлечена като обвиняем по ДП 317/14 по описа на СДВР пр.пр. 18617/2014г. по описа на СГП за участие в престъпление от общ характер по чл. 354а, ал. 1 от НК вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК. След разпит от разследващ полицай М. В. е освободена.

При горната фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Актът е издаден от компетентен орган – С. Б., на длъжност служител в СДВР, който видно от специфичната длъжностна характеристика за заеманата длъжност пряко осъществява дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1, т. 3, т.7 и 8 от ЗМВР. Заповедта за задържане е издадена от полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, компетентен орган по чл. 72, ал.1 от ЗМВР.

Спазени са изискванията за форма на акта по чл.74, ал.1 ЗМВР и съдържание по чл.74, ал.2 ЗМВР, административният орган е изпълнил задължението си по чл.74, ал.3 ЗМВР да разясни правата на задържаното лице срещу подпис и в изготвената декларация. Посочени са фактически и правни основания за задържането.

Обстоятелството, че в заповедта не е вписано в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва, не обуславя незаконосъобразността ѝ поради нарушение на формата по чл.59, ал.2, т.7 АПК. Липсата на този реквизит е процесуално нарушение, но не е от категорията на съществените, тъй като не е довело до засягане на възможността страната да вземе участие в производството и да се защити по него. То има за последица приложението на чл.140, ал.1 АПК - удължаване на срока за обжалване на акта от 14 дни на два месеца.

Няма допуснато нарушение на процедурата, нито на материалния закон. Задържането на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Разпоредбата предполага наличие на данни, от които да може да се направи обосновано предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на НПК е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обуславят обосновано предположение, че има извършено престъпление. При налагането на ПАМ "задържане за 24 часа" по чл.72 от ЗМВР, са необходими само данни за извършено престъпление, които може да не са достатъчни за образуване на досъдебно производство, но са достатъчни да се направи извод, че задържаното лице е съпричастно към извършено престъпление. В случая, видно от писмото на началник 03 сектор ОПВОО – СДВР, както и от постановлението за привличане на М. В. като обвиняема по ДП 317/14 по описа на СДВР пр.пр. 18617/2014г. по описа на СГП, данни за извършено престъпление по чл. 354а от НК към датата на задържането са съществували. В заповедта за задържане е посочена и правната квалификация на разследваното престъпление - чл. 354а от НК. За прилагане на разглежданата принудителна административна мярка не се изискват категорични доказателства, установяващи участието на лицето в престъпен акт. Достатъчно е наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление или да е съпричастно към такова. Целта на уредбата е да се даде възможност на органите на МВР да реализират, при условията на оперативна самостоятелност, правомощията си, свързани с профилактиката, разкриването и разследването на престъпления. В рамките на образуваното досъдебно производство са извършени процесуално– следствени действия в резултат на които са събрани достатъчно данни за извършено престъпление и за привличане на жалбоподателката като обвиняема. Задържането е при наличието на предпоставките на чл. 71, ал.1, т.1 от ЗМВР, заповедта е материално законосъобразна, издадена при правилно приложение на правната норма и при съобразяване с целта на закона.

Неоснователни са възраженията, че задържането е продължило повече от 24 часа, тъй като видно от заповедта за задържане тя е издадена в 17.15 часа на 02.12.2014г., а лице е освободено на 03.12.2014г. в 17.00 часа, които обстоятелства са удостоверени и с неговия подпис. Същото се отнася и за спазване на чл. 72, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗМВР, доколкото М. А. В. се е подписала върху заповедта, че правата са ѝ разяснени, а доказателства, които да оборват това писмено доказателство не са ангажирани и представени в хода на съдебното производство, съобразно доказателствената тежест за установяване на фактите и обстоятелствата по жалбата, указана с разпореждането за насрочване на делото.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице предпоставките за

отмяна на заповедта по чл. 146 от АПК и оспорването като недоказано и неоснователно следва да се отхвърли.

Искането за присъждане на разноси на ответника по жалбата е основателно, поради което М. А. В. следва да заплати на СДВР сумата от 400 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ръководен от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на заповед № 3414/02.12.2014г., издадена от С. Б., полицейски орган при СДВР по жалба на М. А. В., [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица].

ОСЪЖДА М. А. В., [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица] да заплати на СДВР сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща разноси за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: